

Pamflet 2

Adina Speranta

S-a stins și ultima speranță,
greu este drumul prin calvar,
apare-un demon ce se-agață
de cartea ruptă de tipar.

Noi poezile stau la coadă
cu coapsele strâmbate hâd,
se-nghesuie azi toți să vadă
ce-ascund sub poale și cum râd.

Ah, râd de biata rimă spartă
bucăți pe mozaic verbal
și-n iureșul poetic, iată
cum ritmul fuge în aval

prin bolovani mușcați cu sete
de noi pigmei aurolaci,
săltând cu vântul prins în plete
se-mpiedică de-un val, stângaci.

Din modernismul pus în oală
rânjește un ciolan nefiert,
ai rupe-o halcă literară,
dar nu ai vână de poiet.

adina v.

13.01.2020